

РЕШЕНИЕ

№ 8057

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8992** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР – отдел „Пътна полиция“, чрез процесуалния представител юрк. А., срещу Решение № 3638 от 27.07.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 6772/2023 г., Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 22-4332-018526 от 16.09.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Н. Г. Л.-Г., на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), са наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Възприема издаденото наказателно постановление за изцяло законосъобразно, аргументирайки тезата за безспорна доказаност на вмененото на Л.-Г. нарушение. Посочва, че в процесното НП е посочена законната разпоредба, задължението за което не е спазено от нарушителя, а именно чл. 6, ал. 1 ЗДвП, като това неспазване води до налагане на наказание. Правната квалификация на нарушението отговоря на посоченото словесно описание и установената и описана в АУАН и НП фактическа

обстановка, където е посочено, че санкционираното лице преминава на червен светофар през кръстовище, описано в НП. Допълва, че ответникът по касация не е ангажирал никакви доказателства, които да опровергават направените в акта констатации, както и доказващи неговата невинност относно вмененото му нарушение. Претендира касационната инстанция да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и процесното наказателно постановление да бъде потвърдено. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез адв. М., в писмен отговор на касационната жалба, изразява становище за нейната неоснователност. Претендира разноски.

Прокурорът дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 05.09.2022 г., около 22.40 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Н. Г. Л.-Г. управлявала товарен автомобил „Ф. Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] – лична собственост, като на кръстовището с [улица], извършила маневра десен завой на червен сигнал на работеща в режим светофарна уредба. Това обстоятелство било възприето от свидетелите Л. Г. и А. Г., които се намирали в патрулен автомобил, движещ се след касатора. За установеното нарушение свидетелят Л. Г. съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 801751/05.09.2022 г. за извършено такова по чл. 6, т. 1 ЗДвП. На базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, районният съд е достигнал до извод, че административнонаказателното обвинение е изцяло недоказано, поради недоказаност на нарушението.

Решението е правилно.

Безспорни и правилни са изводите на районния съдия за незаконосъобразност на наказателното постановление. Изводът, че цитираното в АУАН и издаденото въз основа на него НП, нарушение не се установява по безспорен начин е правилен.

Настоящият състав констатира, че не се установява по безспорен и категоричен начин фактическата обстановка, изложена в АУАН и НП, тъй като свидетелите-очевидци не са уточнили, че са видели червен сигнал на поставена към светофара допълнителна секция.

В тази връзка настоящата инстанция намира, че правилен е изводът на СРС, според който вмененото на Л.-Г. нарушение не е доказано по несъмнен начин. Безспорно, от изисканата схема и циклограма на светофарната уредба, поставена на процесното кръстовище, се установява, че въпросната светофарна уредба е с монтирана допълнителна дясна светофарна секция. Съгласно чл. 32 от Правилника на прилагане на Закона за движение по пътищата (ППЗДвП) на светофар с три светещи полета, на нивото на светещото поле за зелена светлина с формата на кръг, от едната или от

двете страни може да има допълнително светещо поле със зелена светлина с формата на стрелка. Включването на тази светлина означава, че водачите могат да продължат движението си само в указаната от стрелката посока при условие, че пропускат пътните превозни средства и пешеходците, които преминават през кръстовището. Този сигнал се подава само едновременно с включени червена и/или жълта светлина на светофара. В конкретния случай е следвало изрично да бъде посочено в АУАН и в НП, че административнонаказаното лице е преминало на червен сигнал именно на тази допълнителна секция на светофарната уредба. Както и СРС е посочил, в обжалваното решение, това в случая е особено важно, тъй като съгласно цитираната по-горе разпоредба от ППЗДвП, тази допълнителна секция свети със зелена светлина с формата на стрелка, единствено и само с включена червена, съответно жълта светлина на основната светофарна секция, т.е. напълно възможно е свидетелите-очевидци да са видели именно червената светлина на основната секция на светофара.

Тежестта на доказване в административнонаказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 103, ал. 1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с посочената правна квалификация. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, съдът не констатира незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Искането на процесуалния представител на ответника адв. М. за присъждане на разноски е основателно предвид изхода на правния спор. На ответника следва да се присъдят разноски в размер на 400.00 лева, съгласно представения договор за правна помощ и съдействие. Размерът на адвокатското възнаграждение не е прекомерен, предвид извършените процесуални действия.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3638 от 27.07.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 6772/2023 г., Софийски районен съд, НО, 121-ви състав.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Н. Г. Л.-Г. сумата от 400.00 (четиристотин) лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.